

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 23 lutego 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal — Zjednoczone Królestwo) — London Borough of Harrow przeciwko Nimco Hassan Ibrahim, Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-310/08) ⁽¹⁾

(Swobodny przepływ osób — Prawo pobytu obywatela państwa trzeciego, będącego małżonkiem obywatela państwa członkowskiego, i ich dzieci, będących obywatelami państwa członkowskiego — Zakończenie stosunku pracy najemnej przez obywatela państwa członkowskiego, a następnie opuszczenie przez niego przyjmującego państwa członkowskiego — Zapisanie dzieci do placówki edukacyjnej — Brak środków utrzymania — Rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 — Artykuł 12 — Dyrektywa 2004/38/WE)

(2010/C 100/03)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: London Borough of Harrow

Strona pozwana: Nimco Hassan Ibrahim, Secretary of State for the Home Department

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal — Wykładnia dyrektywy 2004/38 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich (Dz.U. L 158, s. 77) oraz art. 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2) — Małżonka będąca obywatelką państwa trzeciego i jej dzieci, będące obywatelami państwa członkowskiego, którzy dołączyli do jej małżonka, będącego obywatelem tego państwa członkowskiego, w Zjednoczonym Królestwie, gdzie wykonywał on pracę jako pracownik najemny — Prawo pobytu małżonki i jej dzieci po utracie przez jej męża przynależności do państwa członkowskiego i po opuszczeniu przez niego Zjednoczonego Królestwa

Sentencja

W okolicznościach takich jak w sprawie w postępowaniu przed sądem krajowym dzieci obywatela państwa członkowskiego, który pracuje lub pracował w przyjmującym państwie członkowskim, i rodzic sprawujący nad nimi faktyczną opiekę mogą powoływać się w tym państwie na prawo pobytu wyłącznie na podstawie art. 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie

swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty, ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2434/92 z dnia 27 lipca 1992 r., a prawo to nie jest uzależnione od posiadania przez nich wystarczających środków utrzymania i pełnego ubezpieczenia zdrowotnego w tym państwie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 z 27.9.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 25 lutego 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — X Holding B.V. przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-337/08) ⁽¹⁾

(Artykuły 43 WE i 48 WE — Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych — Podmiot podatkowy złożony ze spółki dominującej będącej rezydentem i jednej lub więcej spółek zależnych będących rezydentami — Opodatkowanie zysków po stronie spółki dominującej — Wykluczenie spółek zależnych niebędących rezydentami)

(2010/C 100/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: X Holding B.V.

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Interpretacja art. 43 WE i 48 WE — Uregulowanie pozwalająca spółkom dominującym będącym rezydentami na tworzenie jednego podmiotu podatkowego z jedną lub więcej spółek zależnych będących rezydentami, przewidujące opodatkowanie zysków tego podmiotu po stronie spółki dominującej — Wykluczenie z tego mechanizmu spółek zależnych niebędących rezydentami

Sentencja

Artykuły 43 WE i 48 WE nie stoją na przeszkodzie stosowaniu przepisów państwa członkowskiego, które dają spółce dominującej możliwość utworzenia jednego podmiotu podatkowego ze swą spółką zależną będącą rezydentem, lecz uniemożliwiają utworzenie takiego podmiotu ze spółką zależną niebędącą rezydentem, gdy dochody tej ostatniej nie są przedmiotem opodatkowania w tym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 lutego 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Car Trim GmbH przeciwko KeySafety Systems Srl

(Sprawa C-381/08) (¹)

(Jurysdykcja sądowa w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 5 pkt 1 lit. b) — Jurysdykcja w dziedzinie umów — Określenie miejsca wykonania zobowiązania — Kryteria rozróżnienia między „sprzedażą rzeczy ruchomych” i „świadczeniem usług”)

(2010/C 100/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Car Trim GmbH

Strona pozwana: KeySafety Systems Srl

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 5 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) — Umowa dostawy towarów, które mają być wytworzone, zawierająca również instrukcje zamawiającego dotyczące pozyskania, obróbki i dostawy wytworzonych produktów, wraz z zapewnieniem jakości produkcji, rzetelności dostawy oraz formalnej realizacji zlecenia — Kryteria rozróżnienia między sprzedażą towarów i świadczeniem usług — Określenie miejsca wykonania zobowiązania w przypadku sprzedaży na odległość

Sentencja

- 1) Artykuł 5 pkt 1 lit b) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że umowy, których przedmiotem jest dostawa towarów przewidzianych do wytworzenia lub wyprodukowania, nawet w razie określenia przez kupującego wymogów dotyczących pozyskania, obróbki i dostawy towarów, ale bez dostarczenia przez niego materiałów, i gdy dostawca jest odpowiedzialny za jakość towaru i jego zgodność z umową, należy kwalifikować jako „sprzedaż rzeczy ruchomych” w rozumieniu art. 5 pkt 1 lit b) tiret pierwsze tego rozporządzenia.
- 2) Artykuł 5 pkt 1 lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku sprzedaży na odległość miejsce, do którego rzeczy te zostały dostarczone albo miały zostać dostarczone, należy określić na podstawie przepisów tej umowy. Jeśli nie jest możliwe określenie miejsca dostarczenia na tej podstawie bez odnoszenia się do prawa materialnego mającego zastosowanie do umowy, miejscem tym jest miejsce faktycznego wydania rzeczy, w ramach którego kupujący uzyskuje lub powinien uzyskać uprawnienie do rzeczywistego rozporządzania rzeczami w ostatecznym miejscu przeznaczenia transakcji sprzedaży.

(¹) Dz.U. C 301 z 22.11.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 lutego 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Firma Brita GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Sprawa C-386/08) (¹)

(Układ stowarzyszeniowy WE–Izrael — Terytorialny zakres stosowania — Układ stowarzyszeniowy WE–OWP — Odmowa zastosowania preferencyjnego traktowania taryfowego w przypadku produktów pochodzących z Zachodniego Brzegu, które zostało przyznane w przypadku produktów pochodzących z Izraela — Wątpliwości co do pochodzenia produktów — Upoważniony eksporter — Następca weryfikacja deklaracji na fakturze przez organy celne kraju przywozu — Konwencja wiedeńska o prawie traktatów — Zasada względnej skuteczności traktatów)

(2010/C 100/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg